

Cuprins

TITLUL I. DREPT PENAL.....	1
Capitolul I. Partea generală.....	3
Capitolul II. Partea specială.....	87
Capitolul III. Teste recapitulative	135
Testul nr. 1.....	135
Testul nr. 2.....	140
Testul nr. 3.....	145
Testul nr. 4.....	149
Testul nr. 5.....	158
Testul nr. 6.....	167
Testul nr. 7.....	174
Testul nr. 8.....	181
Testul nr. 9.....	187
Testul nr. 10.....	192
Răspunsuri și explicații.....	197
TITLUL II. PROCEDURĂ PENALĂ	377
Capitolul I. Partea generală.....	379
Capitolul II. Partea specială.....	452
Capitolul III. Teste recapitulative	512
Testul nr. 1.....	512
Testul nr. 2.....	517
Testul nr. 3.....	521
Testul nr. 4.....	526
Testul nr. 5.....	531
Testul nr. 6.....	536
Testul nr. 7.....	541
Testul nr. 8.....	546
Testul nr. 9.....	550
Testul nr. 10.....	555
Testul nr. 11.....	560
Răspunsuri și explicații.....	565

274. Pedeapsa detențiunii pe viață:

- a) poate fi înlocuită cu pedeapsa închisorii pe durata de 30 de ani, în momentul în care condamnatul împlinește vârsta de 65 de ani;
- b) se înlocuiește cu pedeapsa închisorii pe durata de 30 de ani, în momentul în care condamnatul împlinește vârsta de 60 de ani;
- c) se înlocuiește cu pedeapsa închisorii pe o durată cuprinsă între 10 și 20 de ani, în cazul în care este prevăzută ca sancțiune unică, iar instanța reține o circumstanță atenuantă judiciară.

275. Numărul zilelor-amendă:

- a) nu poate fi, în niciun caz, mai mare de 400;
- b) se stabilește de instanță în funcție de situația materială a condamnatului și de obligațiile legale ale acestuia față de persoanele aflate în întreținerea sa;
- c) poate fi, în concret, mai mic de 60, dacă legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii de cel mult doi ani.

276. În cazul amenzii:

- a) aceasta poate fi executată prin prestarea unei munci în folosul comunității, dacă persoana condamnată refuză să plătească amenda, dar își dă acordul pentru a presta o muncă neremunerată;
- b) executarea sa se prescrie în termen de 3 ani;
- c) executată prin prestarea unei munci în folosul comunității, aceasta se înlocuiește obligatoriu cu închisoarea, dacă persoana condamnată, neavând posibilitatea de a plăti amenda, refuză să presteze o muncă neremunerată.

277. Computarea măsurii preventive privative de libertate se face:

- a) prin scăderea duratei acesteia din pedeapsa detențiunii pe viață;
- b) prin înlăturarea, în tot sau în parte, a pedepsei amenzii care însoțește pedeapsa închisorii;
- c) chiar dacă măsura preventivă privativă de libertate a fost executată în afara țării.

278. Inculpatului supus unei măsuri preventive privative de libertate pe parcursul procesului:

- a) i se pot înlătura total zilele-amendă, dacă instanța îl condamnă la pedeapsa amenzii;
- b) i se va scădea, obligatoriu, durata măsurii preventive, din pedeapsa închisorii pe care i-o va aplica instanța, în toate cazurile;
- c) nu i se va scădea durata măsurii preventive din pedeapsa închisorii pe care i-o va aplica instanța, în ipoteza în care condamnatul a fost judecat separat pentru două infracțiuni concurente, dar a fost condamnat numai pentru cea care nu a determinat dispunerea măsurii preventive.

279. Sunt pedepse complementare, potrivit Codului penal în vigoare:

- a) interzicerea exercitării dreptului de a se afla în anumite localități, stabilite de instanță;
- b) publicarea hotărârii de condamnare;
- c) confiscarea specială.

478. După comiterea infracțiunii de către persoana juridică:

- a) în caz de fuziune, persoanei juridice nou-formate nu-i pot fi aplicate pedepse complementare;
- b) în caz de absorbție, amenda aplicată trebuie să fie individualizată în funcție de valoarea activului patrimonial al persoanei juridice absorbite;
- c) în caz de divizare, ca efect al hotărârii de condamnare pot fi dizolvate toate persoanele juridice create.

479. Amnistia:

- a) antecondamnatorie nu poate fi condiționată;
- b) postcondamnatorie produce efecte doar pentru trecut;
- c) poate avea, ca și criteriu de aplicare, vârsta autorului.

480. În cazul unei fapte comise de către un minor:

- a) nu poate fi aplicată legea de amnistie, dacă nu se prevede expres în textul legii de amnistie că aceasta se aplică și faptelor comise de către minori;
- b) amnistiată postcondamnator, acesta poate primi o despăgubire pentru perioada în care a fost arestat preventiv;
- c) legea de amnistie, în principiu, nu poate înlătura executarea măsurii internării medicale.

481. Autorul născut la data 11.08.1996, la data de 02.10.2013, cu ajutorul unei camere video performante, montate pe balconul locuinței sale, a început să filmeze interiorul dormitorului vecinei sale, situat la același etaj într-un bloc din apropiere. La data de 07.10.2014, fapta și autorul au fost descoperiți, victima depunând, în aceeași zi, plângere penală prealabilă împotriva inculpatului pentru comiterea infracțiunii de violare a vieții private prevăzute de art. 226 alin. (1) C.pen. Dacă la data de 01.10.2014 a intrat în vigoare o lege prin care au fost amnistiate toate faptele nonviolente, comise de către minori:

- a) autorul nu va răspunde penal, pentru că, la momentul comiterii faptei, aceasta nu era prevăzută de legea penală;
- b) autorului îi va putea fi aplicată o măsură educativă neprivativă de libertate;
- c) autorului îi va putea fi aplicată o amendă penală.

482. În caz de intrare în vigoare, în timpul judecății, a unei legi de amnistie:

- a) instanța va constata intervenția unei cauze de nepedepsire;
- b) aceasta înlătură caracterul penal al faptei;
- c) instanța poate dispune și soluția achitării.

483. Autorul se află începând cu data data de 08.03.2015 în executarea pedepsei de un an și 10 luni închisoare pentru comiterea la data de 10.04.2014, în concurs, a două infracțiuni de furt simplu pentru care a primit câte un an închisoare, două infracțiuni de lovire pentru care a primit 6 luni închisoare și, respectiv, 6.000 lei amendă și a unei infracțiuni de amenințare pentru care a primit 1 an închisoare. Dacă la data de 10.03.2016 intră în vigoare o lege care prevede amnistierea tuturor faptelor nonviolente comise contra patrimoniului până la acea dată:

- a) autorul va fi pus de îndată în libertate;

750. În ceea ce privește infracțiunea de distrugere calificată:

- a) inculpatul va fi tras la răspundere penală pentru această infracțiune dacă distrugerea sau degradarea unor bunuri imobile ori a unor lucrări, echipamente, instalații sau componente ale acestora a avut ca urmare moartea unei persoane;
- b) infracțiunea se va comite întotdeauna cu praeterintenție;
- c) infracțiunea se poate comite și cu intenție indirectă.

751. Distrugerea din culpă:

- a) va fi reținută în sarcina persoanei care distruge din culpă un bun cu o valoare de peste 2 milioane de lei;
- b) poate fi comisă de o persoană în calitate de complice;
- c) poate fi comisă în coautorat.

752. Infracțiunea de tulburare de posesie:

- a) poate fi comisă în formă continuată;
- b) nu poate fi comisă de adevăratul proprietar al bunului;
- c) se consumă la momentul luării în stăpânire a bunului.

753. Tulburarea de posesie:

- a) poate avea ca situație premisă posesia nelegitimă a unui imobil de către o persoană;
- b) poate fi comisă și prin inacțiune;
- c) va fi reținută inclusiv în situația în care ocuparea se realizează prin întrebuințarea de expresii jignitoare.

754. Supărat că fusese arestat, X îl înjură pe organul de cercetare penală care îl audia și sparge geamurile secției de poliție. În acest caz, X va răspunde pentru:

- a) infracțiunea de distrugere;
- b) infracțiunea de ultraj;
- c) ambele infracțiuni.

755. În ceea ce privește infracțiunea de ultraj:

- a) aceasta nu poate îmbrăca forma unei infracțiuni continue;
- b) subiectul pasiv poate fi un notar public;
- c) aceasta poate fi comisă inclusiv cu praeterintenție.

756. Infracțiunea de uzurpare de calități oficiale:

- a) se va reține în concurs cu infracțiunea de violare de domiciliu în varianta agravată în cazul în care A, vrând să vadă dacă soția sa este acasă la B, pătrunde în domiciliul acestuia pretextând că este polițist și că se află în căutarea unei persoane urmărite (folosind în acest sens și o legitimație a fratelui său care era polițist);
- b) se va reține în concurs cu infracțiunea de înșelăciune în cazul în care A (îmbrăcat cu o uniformă de polițist) îi cere lui B portofelul pentru a verifica dacă acesta are droguri și, profitând de neatenția persoanei vătămate, îi sustrage o sumă de bani;
- a) are un element material cumulativ.

În timp ce complicele răspunde penal doar atunci când acționează cu intenție, coautorul răspunde penal și în cazul în care acționează din culpă, dacă fapta este incriminată și în această modalitate.

271. b, c

Durata pedepsei accesorii este mai scurtă decât cea a pedepsei privative de libertate în cazul în care persoana condamnată a fost supusă unor măsuri preventive privative de libertate, a căror durată se scade din durata pedepsei pronunțate de către instanță.

Durata pedepsei accesorii este mai lungă decât cea a pedepsei privative de libertate în cazul în care persoana condamnată beneficiază de amânarea sau întreruperea executării pedepsei, caz în care pedeapsa accesorie se execută și în acest interval de timp, care însă nu se consideră perioadă executată din pedeapsa închisorii.

272. b, c

A se vedea art. 65 C.pen.

273. b, c

Spre deosebire de Codul penal din 1969, actualul Cod penal prevede expres posibilitatea dispunerii pedepsei complementare pe lângă pedeapsa principală a amenzii, iar în cazul pedepsei închisorii nu mai prevede o durată minimă a pedepsei închisorii care să permită aplicarea pedepsei complementare. În cazul detențiunii pe viață, pot fi aplicate doar pedepse accesorii, nu și complementare.

274. a, c

A se vedea art. 58 și art. 76 alin. (2) C.pen.

275. a, c

400 reprezintă limita maximă generală a numărului zilelor-amendă [art. 61 alin. (2) C.pen.]. În funcție de situația materială a condamnatului și de obligațiile legale ale acestuia față de persoanele aflate în întreținerea sa, instanța stabilește cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă, iar nu numărul zilelor-amendă [art. 61 alin. (3) C.pen.].

Dacă legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii de cel mult doi ani, limitele speciale ale zilelor amendă sunt cuprinse între 120 și 240 de zile-amendă. În concret, acest număr poate fi mai mic de 60, dacă, de exemplu, fapta a rămas în formă de tentativă [caz în care limitele se reduc la jumătate, adică între 60 și 120 de zile-amendă – art. 33 alin. (2) C.pen.] și, totodată, instanța reține circumstanțe atenuante [caz în care operează o nouă reducere cu 1/3, adică între 40 și 80 de zile-amendă – art. 76 alin. (1) C.pen.].

276. b, c

Amenda poate fi executată prin prestarea unei munci în folosul comunității, doar dacă persoana condamnată nu execută amenda din motive neimputabile, nu și în caz de refuz, caz în care amenda se înlocuiește cu pedeapsa închisorii [art. 63 alin. (1) C.pen. și art. 64 alin. (1) C.pen.]. De asemenea, dacă amenda se execută prin prestarea unei munci în folosul comunității, iar persoana condamnată refuză să presteze această muncă, aceasta se înlocuiește obligatoriu cu închisoarea [art. 64 alin. (5) lit. a) C.pen.].

Executarea amenzii se prescrie în termen de 3 ani [art. 162 alin. (1) lit. c) C.pen.].

277. c

Computarea măsurii preventive privative de libertate nu se face din pedeapsa detențiunii pe viață, care nu este o sancțiune determinată, însă se va constata în hotărâre durata privării de libertate. În cazul pedepsei amenzii care însoțește pedeapsa închisorii, computarea măsurii preventive privative de libertate se face prin scăderea duratei măsurii preventive din durata pedepsei închisorii, nefiind posibilă înlăturarea, în tot sau în parte, a pedepsei amenzii. Art. 73 C.pen. stabilește cazurile și condițiile în care se face computarea măsurii preventive privative de libertate executate în afara țării.

pedepse complementare este obligatorie când legea prevede această pedeapsă, iar pedepsele complementare prevăzute în art. 136 alin. (3) lit. b)-f) C.pen. se pot aplica în mod cumulativ. Art. 141 C.pen. prevede că dizolvarea și suspendarea activității nu pot fi aplicate instituțiilor publice, partidelor politice, sindicatelor, patronatelor și organizațiilor religioase ori aparținând minorităților naționale, constituite potrivit legii. Aceste dispoziții se aplică și persoanelor juridice care își desfășoară activitatea în domeniul presei. Plasarea sub supraveghere judiciară constă în desemnarea de către instanță a unui administrator judiciar sau a unui mandatar judiciar care va supraveghea, pe o perioadă de la unu la 3 ani, desfășurarea activității ce a ocazionat săvârșirea infracțiunii; administratorul sau mandatarul judiciar nu se substituie organelor de conducere statutare ale persoanei juridice, el având însă obligația de a sesiza instanța atunci când constată că persoana juridică nu a luat măsurile necesare în vederea prevenirii comiterii de noi infracțiuni; în cazul în care instanța constată că sesizarea este întemeiată, dispune înlocuirea acestei pedepse cu suspendarea activității sau a uneia dintre activități.

476. b, c

Față de persoana juridică ce răspunde penal, poate fi luată măsura de siguranță a confiscării, prevăzută de art. 112 C.pen.; de altfel, conform art. 147 alin. (3) C.pen., în caz de pluralitate de infracțiuni, măsurile de siguranță luate conform art. 112 se cumulează. În cazul pedepsei principale, Codul penal, la fel ca și reglementarea anterioară, nu prevede posibilitatea suspendării executării pedepsei; conform art. 147 alin. (1) C.pen., în caz de concurs de infracțiuni, de pluralitate intermediară sau de cauze de atenuare ori agravare a răspunderii penale, persoanei juridice i se aplică regimul amenzii prevăzut de lege pentru persoana fizică; există o reglementare distinctă doar în cazul recidivei.

477. b, c

Executarea pedepselor complementare de către persoana juridică începe după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. Art. 149 alin. (2) C.pen. consacră și posibilitatea stingerii prin prescripție a executării pedepselor complementare aplicate persoanelor juridice, într-un termen de 3 ani, care curge de la data la care pedeapsa amenzii a fost executată sau considerată ca executată. În cazul persoanei juridice, potrivit art. 150 C.pen., reabilitarea are loc de drept dacă, în decurs de 3 ani de la data la care pedeapsa amenzii sau, după caz, pedeapsa complementară a fost executată sau considerată ca executată, persoana juridică nu a mai săvârșit nicio altă infracțiune; termenul de 3 ani curge fie de la data executării pedepsei amenzii, fie de la data executării pedepselor complementare; momentul la care ne vom raporta în cazul în care instanța a dispus aplicarea și a pedepsei amenzii, și a unor pedepse complementare va fi cel în care ambele tipuri de pedepse (principale și complementare) au fost executate sau considerate ca executate.

478. b, c

Conform art. 151 C.pen., în cazul pierderii personalității juridice prin fuziune, absorbție sau divizare intervenită după comiterea infracțiunii, răspunderea penală și consecințele acesteia se vor angaja în sarcina persoanelor juridice rezultate în urma acestor operațiuni. Astfel, acestea vor suporta consecințele angajării răspunderii penale, putându-li-se aplica în mod legal pedepse principale, complementare sau măsura de siguranță a confiscării. În cazul amenzii, art. 151 alin. (2) C.pen. impune ca la individualizarea pedepsei să se țină seama de cifra de afaceri, respectiv de valoarea activului patrimonial al persoanei juridice care a comis infracțiunea; de exemplu, în caz de divizare a persoanei juridice ce a fost constituită în scopul săvârșirii de infracțiuni, considerăm că se impune dizolvarea tuturor persoanelor juridice rezultate.

479. c

După condițiile în care amnistia devine incidentă, amnistia poate fi necondiționată (pură sau simplă), când incidența ei nu este subordonată îndeplinirii vreunei condiții speciale, sau condiționată, când incidența acesteia este subordonată îndeplinirii anumitor condiții. Efectele amnistiei postcondamnatorii se produc întotdeauna numai pentru viitor; astfel, amenda plătită până în

C.pen.) și o infracțiune contra persoanei. Din aceste considerente, varianta de la lit. c) este greșită și varianta de la lit. b) este corectă.

751. c

Varianta de la lit. a) este greșită, infracțiunea nefiind condiționată de valoarea prejudiciului. Fiind vorba de o infracțiune din culpă, complicitatea este exclusă, fiind însă posibil coautoratul (în măsura în care există voința comună a autorilor de a comite acțiunea sau inacțiunea care produce vreuna dintre consecințele prevăzute de art. 255 C.pen.).

752. a

Varianta de la lit. a) este corectă, infracțiunea putând fi comisă în formă continuată în ipoteza în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 35 C.pen. Varianta de la lit. b) este greșită, fapta putând fi comisă de adevăratul proprietar, în măsura în care bunul se află în posesia sau detenția legitimă a unei alte persoane (chiriaș, arendaș, uzufructuar etc.). Varianta de la lit. c) nu este corectă, infracțiunea neconsumându-se prin simpla intrare în stăpânire a bunului. Infracțiunea nu se consumă instantaneu în momentul intrării în imobil, fiind necesară trecerea unui interval de timp în care făptuitorul să rămână o anumită perioadă de timp pentru a se vorbi de „ocupare.”

753. a

Varianta de la lit. a) este corectă, fapta putând fi comisă inclusiv împotriva unei persoane care se află fără drept în posesia imobilului (atât timp cât nu este săvârșită de o persoană îndreptățită să îl ocupe). Ocuparea nu se poate realiza prin inacțiune. Varianta de la lit. c) este greșită, întrebuițarea de expresii jignitoare nefiind inclusă printre modalitățile prevăzute de art. 256 C.proc.pen.

754. a

Inculpatul va răspunde doar pentru o infracțiune de distrugere, persoana vătămată fiind unitatea de poliție păgubită. Nefiind comisă împotriva unui funcționar public, fapta nu poate atrage reținerea infracțiunii de ultraj. De asemenea, întrebuițarea de expresii jignitoare împotriva unui polițist nu este prevăzută de legea penală.

755. b, c

Varianta de la lit. a) este greșită (de exemplu, ultrajul sub forma lipirii de libertate). Notarul public este un funcționar public ce îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat. Fapta poate fi comisă și cu praeterintenție (ultrajul sub forma loviturilor cauzatoare de moarte).

756. a, c

Varianta de la lit. a) este corectă. Nu se poate vorbi de o dublă agravare, raportat la reținerea atât a infracțiunii de uzurpare de calități oficiale, cât și a variantei agravate „prin folosirea de calități mincinoase”, nefiind vorba de o absorbție necesară (violarea putând fi comisă în această variantă nu doar prin invocarea unei calități ce implică exercițiul autorității de stat). Varianta de la lit. b) este greșită, deoarece uzurparea de calități oficiale trebuia reținută în concurs cu infracțiunea de furt (suma de bani a fost sustrasă de inculpat, nu predată de bunăvoie de persoana vătămată ca urmare a inducerii în eroare). Varianta de la lit. c) este corectă, infracțiunea fiind condiționată atât de folosirea fără drept a unei calități oficiale care implică exercițiul autorității de stat, cât și de îndeplinirea vreunui act legat de acea calitate, în mod cumulativ.

757. c

Numai răspunsul de la lit. c) este corect, întrucât infracțiunea complexă de ultraj în varianta sa agravată prevăzută de art. 257 alin. (4) C.pen. înglobează în elementele constitutive ale sale infracțiunea de loviri sau alte violențe comisă față de subiectul pasiv secundar și calificat, putând fi reținută numai infracțiunea de ultraj.

758. b

Art. 257 alin. (2) C.pen. prevede o variantă agravată cu incriminare autonomă a oricărei infracțiuni săvârșite împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat ori asupra bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu. Prin urmare, având în vedere caracterul special al incriminării, nu va fi reținută infracțiunea de distrugere, ci infracțiunea de ultraj, singurul răspuns corect fiind cel de la lit. b).

355. Arestarea preventivă se poate dispune din oficiu în cursul:

- a) urmăririi penale;
- b) fazei camerei preliminare;
- c) judecării.

356. Mandatul de arestare preventivă:

- a) se emite întotdeauna de judecătorul de drepturi și libertăți de la prima instanță;
- b) se emite de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța ierarhic superioară, în cazul în care a admis contestația împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți de la prima instanță a respins propunerea de arestare preventivă;
- c) trebuie să conțină, printre altele, menționarea datei la care încetează măsura arestării preventive.

357. Mandatul de arestare preventivă:

- a) se înmânează inculpatului, dacă a fost emis după ascultarea acestuia;
- b) nu poate fi pus în nicio situație în executare, dacă conține erori materiale;
- c) trebuie să conțină, printre altele, încadrarea juridică a faptei pentru care este acuzat inculpatul.

358. În cazul arestării în lipsă a inculpatului, după punerea în executare a măsurii arestării preventive:

- a) inculpatul trebuie condus în cel mult 48 de ore la judecătorul ori completul care a luat măsura sau la care se află spre soluționare dosarul cauzei;
- b) se poate dispune revocarea arestării preventive, după audierea inculpatului;
- c) după audierea inculpatului, se poate dispune înlocuirea arestării preventive cu arestul la domiciliu.

359. În cazul arestării în lipsă a inculpatului, când persoana menționată în mandatul de arestare preventivă nu a fost găsită:

- a) organul de poliție însărcinat cu executarea mandatului dispune darea în urmărire și în consemn la punctele de trecere a frontierei a inculpatului;
- b) organul de poliție însărcinat cu executarea mandatului încheie un proces-verbal prin care constată această situație;
- c) judecătorul de drepturi și libertăți revocă mandatul de arestare preventivă.

360. Arestarea preventivă a inculpatului poate fi prelungită:

- a) numai în cursul urmăririi penale;
- b) numai de judecătorul de drepturi și libertăți;
- c) și din oficiu.

361. Prolungirea duratei măsurii arestării preventive:

- a) nu se poate dispune dacă nu există temeuri noi care să justifice prelungirea măsurii;
- b) se poate dispune dacă temeiurile care au determinat arestarea inițială impun în continuare privarea de libertate a inculpatului;
- c) se poate dispune cu cel mult 30 de zile, în cazul inculpaților minori.

- 583. În cazul în care, împotriva soluției de clasare, persoana interesată sesizează direct judecătorul de cameră preliminară, fără formularea plângerii la prim-procurorul parchetului:**
- judecătorul de cameră preliminară va respinge plângerea ca inadmisibilă;
 - judecătorul de cameră preliminară va declina competența de soluționare către prim-procurorul parchetului competent;
 - plângerea va fi trimisă, pe cale administrativă, organului judiciar competent.
- 584. Plângerea împotriva soluției de clasare se soluționează de către judecătorul de cameră preliminară:**
- prin încheiere motivată, în camera de consiliu;
 - cu participarea procurorului, însă fără citarea părților;
 - după înaintarea dosarului de urmărire penală de către procuror.
- 585. Cu ocazia judecării plângerii formulate împotriva ordonanței de clasare, judecătorul de cameră preliminară:**
- va amâna judecarea cauzei dacă intimata în vârstă de 15 ani nu a fost citată prin intermediul părinților și atât persoana vătămată, cât și părinții săi lipsesc de la judecarea plângerii;
 - va putea încuviința pentru petent audierea unui martor cu privire la existența elementului material al pretensei infracțiuni;
 - va putea respinge proba cu înscrisuri dacă acestea vizează un fapt notoriu.
- 586. Judecătorul care soluționează plângerea împotriva soluției de clasare poate pronunța:**
- respingerea plângerii ca inadmisibilă, atunci când aceasta este formulată împotriva ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale;
 - admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea;
 - prin sentință, respingerea plângerii ca tardivă.
- 587. Spre deosebire de cauzele în care nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală, în cauzele în care aceasta a fost pusă în mișcare, judecătorul care soluționează plângerea împotriva soluției de clasare poate pronunța:**
- respingerea plângerii ca nefondată;
 - admiterea plângerii, desființarea soluției atacate și începerea judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, când probele legal administrate sunt suficiente;
 - respingerea plângerii ca tardivă.
- 588. Încheierea prin care s-a respins plângerea împotriva soluției de clasare:**
- se pronunță în cameră de consiliu;
 - poate fi supusă revizuirii pentru descoperirea unor fapte noi;
 - este definitivă.

alin. (2) C.proc.pen.]. Pentru răspunsurile corecte, a se vedea art. 227 alin. (2) C.proc.pen., respectiv art. 226 alin. (2) C.proc.pen. și art. 222 alin. (1) C.proc.pen.

355. b, c

A se vedea art. 238 C.proc.pen.

356. b, c

Răspunsul de la lit. a) nu este corect – art. 230 alin. (1) C.proc.pen. Pentru răspunsurile corecte, a se vedea art. 230 alin. (1) C.proc.pen., respectiv art. 230 alin. (3) lit. e) C.proc.pen.

357. a, c

A se vedea art. 230 alin. (3) lit. f), alin. (4) și art. 231 alin. (3) C.proc.pen.

358. b, c

Răspunsul de la lit. a) nu este corect – art. 231 alin. (4) C.proc.pen. Pentru răspunsurile corecte, a se vedea art. 231 alin. (7) C.proc.pen.

359. b

Răspunsul de la lit. a) nu este corect, întrucât darea în urmărire și în consemn la punctele de trecere a frontierei a inculpatului se realizează de organele competente, organul de poliție însărcinat cu executarea mandatului având doar obligația de a înștiința aceste organe (art. 232 C.proc.pen.). Pentru răspunsul corect, a se vedea art. 232 C.proc.pen.

360. a, b

Pentru răspunsurile corecte, a se vedea art. 234 C.proc.pen.

361. b, c

Pentru răspunsurile corecte, a se vedea art. 234 alin. (1) și art. 236 alin. (2) C.proc.pen.

362. b, c

Pentru răspunsurile corecte, a se vedea art. 234 alin. (3) C.proc.pen.

363. b, c

Răspunsul de la lit. a) nu este corect – art. 235 alin. (1) C.proc.pen. Pentru răspunsurile corecte, a se vedea art. 235 alin. (3) și (6) C.proc.pen.

364. b

A se vedea Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015 prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 235 alin. (1) C.proc.pen. sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) C.proc.pen.

365. a, b

Pentru răspunsul de la lit. a), a se vedea art. 237 alin. (2) C.proc.pen. Răspunsul de la lit. b) este, de asemenea, corect, întrucât incidența vreunui caz de încetare de drept a măsurii arestării preventive se poate constata inclusiv în cadrul soluționării propunerii de prelungire a măsurii arestării preventive. Răspunsul de la lit. c) nu este corect, întrucât încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți respinge propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive nu este executorie [art. 204 alin. (3) C.proc.pen.].

366. b

Răspunsul de la lit. a) nu este corect, întrucât, în situația în care judecătorul de drepturi și libertăți respinge propunerea de prelungire a duratei măsurii arestării preventive, dispune punerea în libertate a inculpatului la expirarea duratei măsurii arestării preventive [art. 237 alin. (1) C.proc.pen.]. Pentru răspunsul corect, a se vedea art. 237 alin. (2) C.proc.pen.

367. a, c

Pentru răspunsurile corecte, a se vedea art. 236 alin. (4) C.proc.pen. și art. 239 alin. (1) C.proc.pen., cu precizarea că actualele dispoziții procesual penale nu fac nicio diferență între durata măsurilor preventive aplicabile majorilor și minorilor.

368. a

Pentru răspunsul corect, a se vedea art. 236 alin. (2) C.proc.pen. Variantele de la lit. b) și c) nu sunt corecte, întrucât, în procedura de cameră preliminară și în cursul judecății, măsura arestării preventive nu se prelungeste, ci se menține.

580. a, b

Rolul termenului de 20 de zile este acela de a disciplina persoanele care au interes să conteste legalitatea sau temeinicia ordonanței de clasare sau de renunțare la urmărire penală. Prin urmare, termenul se încadrează în categoria termenelor procedurale. Dreptul de a formula plângere trebuie exercitat în interiorul termenului de 20 de zile, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a formula plângere. Așadar, răspunsul de la lit. a) este corect. Răspunsul de la lit. b) este corect – art. 269 alin. (2) C.proc.pen. Răspunsul de la lit. c) este eronat, întrucât legea nu prevede cazuri de întrerupere a termenului de 20 de zile.

581. c

În cazul rechizitoriului cu conținut complex, dispoziția de clasare își păstrează caracterul independent față de dispoziția de trimitere în judecată. Astfel, soluția de clasare va putea fi atacată în același mod ca atunci când a fost dispusă prin ordonanță. Prin urmare, răspunsul de la lit. c) este corect. Răspunsul de la lit. b) este incorect, deoarece competența judecătorului de cameră preliminară va fi apreciată prin raportare la fapta sau persoana cu privire la care a fost dispusă soluția de clasare.

582. a, b

Conform art. 336 alin. (1) C.proc.pen., poate formula plângere împotriva soluției de clasare sau de renunțare la urmărire penală orice persoană, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime. Persoana care a avut calitate de suspect în cauză și persoana vătămată îndeplinesc cerința impusă de lege, răspunsurile de la lit. a) și b) fiind corecte. În cazul denunțatorului, prin ipoteză, acestuia nu i-a fost adusă nicio vătămare prin săvârșirea infracțiunii și, prin urmare, nu poate invoca un interes legitim pentru contestarea soluției procurorului. Răspunsul de la lit. c) este, prin urmare, greșit.

583. c

Conform art. 341 alin. (1) teza a doua C.proc.pen., numai răspunsul de la lit. c) este corect.

584. a, c

Răspunsul de la lit. a) este corect – art. 341 alin. (5) C.proc.pen. Conform Deciziei Curții Constituționale nr. 599/21.10.2014, soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților” este neconstituțională. Totodată, conform art. 341 alin. (2) C.proc.pen., judecătorul de cameră preliminară stabilește termenul de soluționare și dispune citarea petentului și a intimaților. Prin urmare, răspunsul de la lit. b) este incorect, întrucât la soluționarea plângerii trebuie să fie asigurată legala citare a părților. Răspunsul de la lit. c) este corect, întrucât, conform art. 341 alin. (3) C.proc.pen., procurorul are obligația să înainteze dosarul cauzei.

585. a, c

Răspunsul de la lit. a) este corect, întrucât, conform art. 341 alin. (2) C.proc.pen., judecătorul de cameră preliminară are obligația de a dispune citarea petentului și a intimaților. Această cerință este satisfăcută numai dacă citarea este legal îndeplinită, iar conform art. 257 alin. (6) C.proc.pen., citarea intimitei este nelegal îndeplinită. Răspunsul de la lit. b) este eronat, față de dispozițiile art. 341 alin. (5⁵) C.proc.pen., din care rezultă că pot fi administrate numai înscrisuri noi. Varianta de la lit. c) este corectă, față de dispozițiile art. 100 alin. (4) lit. c) C.proc.pen.

586. a, b

Conform art. 340 alin. (1) C.proc.pen., în fața judecătorului de cameră preliminară pot fi atacate numai soluțiile de clasare. Prin urmare, formularea plângerii la judecătorul de cameră preliminară împotriva ordonanței de clasare va atrage respingerea acesteia ca inadmisibilă, răspunsul de la lit. a) fiind corect. Conform art. 341 alin. (6) lit. c) și art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) C.proc.pen., soluția de la lit. b) este corectă. Răspunsul de la lit. c) este eronat, întrucât plângerea nu poate fi respinsă prin sentință.